

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
97/C 330/01	Ecu	1
97/C 330/02	Valtion tuki — C 44/97 (ex NN 78/97) — Espanja (*)	2
97/C 330/03	Neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukainen tiedonanto asiasta N:o IV/34.796 — Canon/Kodak (*)	10
97/C 330/04	Neuvoa-antavan kalatalouskomitean vesiviljelyn erityisjaoston jäsenten nimittäminen	15
97/C 330/05	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd) (*)	17
97/C 330/06	Komission tiedonanto sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa direktiivissä 96/92/EY määritellyn sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden laskemisesta	18
	<i>II Valmistavat säädökset</i>	
	Komissio	
97/C 330/07	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 97/33/EY muuttamisesta operaattorin numeron siirrettävyyden ja ennaltavalinnan osalta (*) ...	19

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (¹)

(97/C 330/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

	31.10.1997	lokakuu (²)		31.10.1997	lokakuu (²)
Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,6255	40,5894	Suomen markka	5,91487	5,89698
Tanskan kruunu	7,49544	7,49217	Ruotsin kruunu	8,56667	8,47984
Saksan markka	1,96968	1,96767	Sterling-punta	0,682455	0,686745
Kreikan drakhma	310,023	309,904	Yhdysvaltojen dollari	1,14277	1,12032
Espanjan peseta	166,376	166,076	Kanadan dollari	1,60605	1,55282
Ranskan frangi	6,59745	6,60102	Japanin jeni	137,384	135,511
Irlannin punta	0,760985	0,762570	Sveitsin frangi	1,59759	1,62592
Italian liira	1933,64	1927,77	Norjan kruunu	7,97426	7,92649
Alankomaiden guldeni	2,22075	2,21689	Islannin kruunu	81,2511	80,1144
Itävallan šillinki	13,8641	13,8489	Australian dollari	1,62904	1,55406
Portugalin escudo	201,139	200,441	Uuden-Seelannin dollari	1,83489	1,76166
			Etelä-Afrikan randi	5,50473	5,28047

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

(²) Tästä lähtien ecun kurssien kuukausittainen keskiarvo julkaistaan kunkin kuukauden lopussa.

VALTION TUKI

C 44/97 (ex NN 78/97)

Espanja

(97/C 330/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

*(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artikla)***Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen komission tiedonanto muille jäsenvaltioille ja niille, joiden etua asia koskee, Magefesa-konsernille ja sen seuraajille myönnetystä tuesta**

Komissio ilmoitti jäljempänä toistetulla kirjeellä Espanjan hallitukselle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

”1

Komissio teki vuonna 1989 kielteisen päätöksen koskien talousesineitä valmistavalle Magefesalle myönnettävää tukea.

Vuodesta 1984 alkaen Magefesa oli järjestetty monimutkaiseksi verkostoksi, jonka muodostivat kaksi holding-yhtiötä ja yritysten yhteenliittymä:

- Holding-yhtiö Magefesa, johon kuuluivat emoyhtiö Manufacturas Generales de Ferretería SA (Magefesa), teollisuusyhtiöt Cubertera del Norte SA (Cunosa), Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (Migsa), Industrias Domésticas SA (Indosa), Investigación y Desarrollo Udala SA sekä yhtiö Las Mimosas SA (Inlamisa), jonka kautta Magefesa osallistui Edificios y Naves Industrialesin (Enisa) ja Tefal Española SA:n toimintaan.
- Holding-yhtiö LICASA, joka omisti La Industrial Cuchillería Alavesa SA:n (Licasa Patrimonial SA), Manufacturas Gur SA (Gursa), Alberdi Hermanos SA:n (Albersa) ja Licasa Industrial SA:n.
- Useat konsernin yhtiöt (Magefesa, Cunosa, Migsa, Indosa) muodostivat myös kaupallisen yhteenliittymän, Agrupación de Empresas 'Magefesa', jonka kautta ne ostivat raaka-aineensa ja järjestivät tuotteidensa myynnin ja markkinoinnin.

Magefesalla oli Espanjassa suuri markkinaosuus vuoteen 1983 asti. Tämän jälkeen yritys joutui rahoitusvaikeuksiin. Espanjan viranomaisten mukaan konsernin kaikille varoille, mukaan lukien tavaramerkki, otettiin kiinnitys vuonna 1983. Liikevaihto putosi vuoden 1984 8 037 miljardista pesetasta 1 979 miljardiin pesetaan vuonna 1986.

Tuon vuoden lopulla tappiot nousivat noin 15 miljardiin pesetaan samalla kun yrityksen nettoarvo oli — 11 000 miljardia pesetaa. Magefesa oli konkurssin partaalla.

Konkurssin estämiseksi yrityksen johto siirrettiin GestiBerille, yksityiselle konsulttiyritykselle. Konsernille laadittiin toimintaohjelma, johon sisältyi muiden toimenpiteiden ohella 3 100 työntekijän vähentäminen. Toimintaohjelman täytäntöönpanoon kuului tuki, jota antaisivat sekä Espanjan valtio että lukuisat aluehallinnot (Baskimaa, Cantabria ja Andalusia) sen mukaan, missä Magefesan lukuisat tytäryhtiöt sijaitsivat.

Edellä mainitut autonomiset alueet perustivat kolme väli-yhtiötä: Ficodesan Baskimaahan, Gemacasan Cantabriaan ja Manufacturas Damman Andalusiaan. Nämä yhtiöt valvoivat tuen käyttöä ja suunnitelman täytäntöönpanoa ja varmistivat Magefesan omistamien yhtiöiden toiminnan jatkumisen estämällä velkojia ulosmittaamasta saataviaan yrityksen rahoitusvaroista ja vaihto-omaisuudesta. Tätä tarkoitusta varten väli-yhtiöt tekivät keskenään sopimuksia, joiden perusteella ne markkinoivat aiemmin yksittäisiltä yrityksiltä saadun Magefesan koko tuotannon ja hallinnoivat samalla teollisuusyritysten tarvitsemia varoja, raaka-aineita ja puolivalmisteita, joita nämä sitten saivat työn edistymisen tai toteutuneiden kulujen perusteella.

Komissio vastaanotti vuonna 1987 valituksen, jonka mukaan Magefesa oli saanut valtion tukea. Komissio aloitti EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn vuonna 1988. Havaittiin, että seuraavat tuet oli myönnetty:

- yhteensä 1,58 miljardin pesetan takaukset lainoille (972 miljoonaa Baskimaan viranomaisilta, 512 miljoonaa Cantabrian alueviranomaisilta ja 96 miljoonaa Andalusian alueviranomaisilta)

- Fondo de Garantía Salarialin (Fogasa) myöntämä 2 085 miljardin pesetan korkotukilaina, jolla maksettiin korvauksia toimintasuunnitelman perusteella irtisanotuille työntekijöille. Magefesan ja Fogasan väli-

sessä sopimuksessa lainan korkoksi oli sovittu 10,5 prosenttia ja maksuajaksi 8 vuotta kasvavilla vuosittaisilla lyhennyksillä. Pääomasta maksettaisiin 51 prosenttia viimeisen kahden vuoden kuluessa ja kaikki laina-aikana kertyneet korot viimeisen maksuerän yhteydessä

- 1 104 miljardin pesetan avustukset, joita ei tarvitse maksaa takaisin (803 miljoonaa Baskimaan viranomaisilta, 262 miljoonaa Cantabriasta ja 39 miljoonaa Andalusiasta).

Komissio teki 20 päivänä joulukuuta 1989 lopullisen kielteisen päätöksen, jonka mukaan tukea on pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana, koska se ei täyttänyt yhtäkään 92 artiklan 3 kohdan mukaisten poikkeusten ehtoista. Komissio päätteli, että yrityksellä ei ollut rakenneuudistusohjelmaa, joka olisi varmistanut sen elinkelpoisuuden.

Päätöksen 2 artiklan nojalla Espanjan hallitusta pyydettiin perimään tuki takaisin:

- Lainoihin liittyvät 1,58 miljardin pesetan takaukset oli peruutettava.
- Fogasan myöntämä korkotukilaina piti joko muuttaa koron ja takaisinmaksun osalta markkinaehtoiseksi tai lainaan sisältyvä tuki oli poistettava muilla tarpeellisilla toimenpiteillä.
- Yrityksen saamat 1 104 miljardin pesetan avustukset oli perittävä takaisin.

Päätös tuli voimaan kahden kuukauden kuluttua. Espanjan hallitus ei kiistänyt sitä.

II

Komissio pyysi Espanjan hallitukselta tietoja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperinnästä 19.6.1990, 3.8.1990, 13.9.1991, 27.7.1992, 21.4.1993, 14.12.1993 ja 25.1.1994 päivätyillä kirjeillä. Espanjan hallitus vastasi 31.7.1990, 3.8.1990, 9.11.1990, 21.12.1990, 23.10.1991, 22.11.1991, 5.10.1992, 7.7.1993, 10.1.1994 ja 8.4.1994 päivätyillä kirjeillä. Tämän jälkeen komissio ei saanut lisätietoja tuen takaisinperinnästä.

Viimeisen Espanjan hallituksen lähettämän kirjeen aikaan (vuonna 1994) tilanne tuen takaisinmaksun osalta oli seuraava:

- Fogasan myöntämä 2 085 miljardin pesetan korkotukilaina: Espanjan hallituksen antamien tietojen mukaan Fogasa oli maksanut vain 1 747 miljardia pesetaa alunperin sovitun 2 085 miljardin sijaan. Laina oli päätetty muuttaa markkinaehtoiseksi.
- Kun komissio vastaanotti viimeisimmät tiedot vuonna 1994, Fogasa oli saanut takaisin 41 miljoonaa pesetaa. Espanjan hallituksen antamien tietojen mukaan jäljelle jäi vielä noin 2 145 miljardia pesetaa (1 706 miljardia pääomaa, 383 miljoonaa erääntyneitä korkoja sekä 56 miljoonaa korkoja 284 miljoonan pesetan erääntyneestä ja maksamattomasta pääomasta).

Fogasa oli saanut Magefesan tavaramerkkejä hukkaamiskieltoon 502 miljoonan pesetan arvosta, mutta erään toisen velkojan (Sosiaaliturvalaitos) hyväksi oli tehty oikeuden päätös, josta oli valitettu. Lisäksi se oli aloittanut oikeustoimet kolmannen osapuolen hyväksi, periäkseen Magefesan varoja 104 miljoonan pesetan arvosta.

- Baskimaan viranomaisilta saatu tuki (972 miljoonan pesetan lainatakaukset ja avustuksia 803 miljoonaa pesetaa): Espanjan hallituksen antamien tietojen mukaan Baskimaan viranomaiset ja kahden muun aluehallinnon edustajat neuvottelivat valtioneuvoston kanssa takausten muodossa annetun tuen takaisinperinnästä tavalla, joka ei loukkaisi niiden velkojien oikeuksia, joiden hyväksi takaukset oli annettu. Valtioneuvosto ehdotti, että takaukset vapautetaan, lainat maksetaan takaisin ja ryhdytään toimiin velallista kohtaan. Vapautettuaan takaukset Baskimaan viranomaiset aloittivat menettelyn saatavien takaisin perimiseksi Heinäkuuhun 1993 mennessä takaisinperintä oli aloitettu kaikkien tukien suhteen.

Avustusten osalta Baskimaan viranomaiset olivat hutiin 1994 mennessä aloittaneet toimenpiteet niiden myöntämisen mitätöimiseksi.

Takaisinperinnässä ei toistaiseksi ole saavutettu tuloksia.

- Cantabrian alueviranomaisilta saatu tuki (takaukset 512 miljoonan pesetan lainoille ja 262 miljoonan avustukset): Espanjan hallituksen antamien tietojen mukaan vuoteen 1994 mennessä asianomaisten rahoituslaitosten kanssa oli aloitettu neuvottelut tuen takaisinperinnässä sovellettavasta menettelystä.
- Andalusian alueviranomaisilta saatu tuki (takaukset 96 miljoonan pesetan lainoille ja 39 miljoonan avustukset). Espanjan hallitus ilmoitti, että edunsaajien toiminta oli loppunut, eikä niillä ollut enää henkilökuntaa eikä varoja. Oikeustoimien aloittamista ei

harkittu, koska oikeuskulut ylittäisivät joka tapauksessa takaisinperittävät määrät.

III

Komissio sai helmikuussa 1997 seitsemän Magefesaa koskevaa valitusta, joissa väitettiin, että:

- Magefesa ei ollut maksanut takaisin tukea, jonka komissio oli todennut yhteismarkkinoille soveltumattomaksi vuonna 1989.
- Magefesan Baskimaahan sijoitettu teollisuusyhtiö Indosa oli asetettu konkurssiin lopettamatta sen toimintaa vuonna 1994. Sen jälkeen se ei ollut maksanut veroja eikä sosiaaliturvamaksuja, joiden yhteismäärä kohosi kahteen miljardiin pesetaan. Indosan konkurssin yhteydessä oli perustettu uusi yhtiö, Indosa Derio SL. Sen johdossa oli yksi kolmesta Indosan konkurssipesän hoitajasta. Konkurssiin asetetun Indosan tuotannon markkinoinnin ja myynnin hoiti Indosa Derio SL, joka muutti nimensä toukokuussa 1996 Compañía de Menaje Doméstico S.L.ksi.
- Indosa, jonka liikevaihto oli 2,5 miljardia pesetaa vuonna 1996, oli pyytänyt uutta tukea Fogasalta, Espanjan työ- ja sosiaaliministeriöltä ja Baskimaan autonomiselta hallitukselta rahoittaakseen henkilöstönsä vähentämisen. Baskimaan hallitus aikoi myöntää Indosalle miljardin pesetan suuruisen takauksen, jolla katettaisiin tilapäisluotto, joka otettaisiin ennen kuin yritys saisi vastaavan määrän tukea työ- ja sosiaaliministeriöltä sekä Fogasalta.

Valitusten mukaan markkinoilla yhä toimivien Magefesa-konserniin kuuluvien yritysten tuotteiden hinnat olivat 10–70 prosenttia alhaisemmat kuin kilpailijoilla, koska yhteismarkkinoille soveltumattomaksi vuonna 1989 katsettua tukea ei peritty takaisin, ja koska yritys ei täyttänyt rahoitukseen ja verotukseen liittyviä velvoitteitaan. Valitusten tekijät painottivat tämän aiheuttamaa kilpailua vääristävää vaikutusta ja huomauttivat, että osa kilpailijoista joutui poistumaan markkinoilta, koska ne eivät pystyneet kilpailemaan niissä olosuhteissa.

Komissio pyysi 27 päivänä helmikuuta 1997 päivätyllä kirjeellä Espanjan hallitukselta yksityiskohtaista kuvausta takaisinperitystä tuesta ja toimista, joihin viranomaiset olivat kenties ryhtyneet takaisinperinnän loppuunsaattamiseksi (jos kaikkea tukea ei vielä oltu peritty), tietoja Magefesa-konserniin kuuluvien yritysten nykytilasta sekä vastausta valituksissa esitettyihin väitteisiin konserniyritysten saamasta uudesta tuesta ja niiden hintapolitiikasta. Saatuaan 10 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyyn muistutuskirjeen Espanjan hallitus vastasi 23 päivänä huhti-

kuuta 1997 päivätyllä kirjeellä. Baskimaan autonomisen hallituksen kanssa pidettiin kokous 6 päivänä kesäkuuta 1997, jossa käsiteltiin Indosan tilannetta.

Espanjan hallituksen mukaan Fogasan myöntämään korotukilainaan liittyvässä tavaramerkkien takavarikoinnissa ei ole tapahtunut muutoksia. Oikeuskäsittelystä saatiin myönteinen päätös vuonna 1995, mutta sen täytäntöönpano ei ole ollut mahdollinen, koska yritykset ovat konkurssimenettelyn alaisia.

Myöskään Baskimaan alueviranomaisten myöntämän tuen suhteen ei ole tapahtunut muutoksia. Alueviranomaiset sanovat tehneensä kaiken mahdollisen tuen perimiseksi takaisin. Velalliset on asetettu konkurssiin, eikä pesässä ole jakokelpoisia varoja, mikä on estänyt tuen tehokkaan takaisinperinnän.

Cantabrian aluehallituksen myöntämän tuen osalta takaisinperintä annettiin Gemacasan tehtäväksi. Gemacasa on Cantabriaan Gursalle ja Cunosalle myönnetyn tuen vastaanottamista ja hallinnointia varten perustettu väliyhtiö. Gemacasa on kuitenkin todennut, että konkurssin ja yritysten toiminnan loppumisen sekä jakokelpoisten varojen puuttumisen vuoksi tuen takaisinperintä olisi turhaa.

Espanjan hallitus ilmoitti kirjeessään, että Andalusiassa viranomaisten suorittamaa tuen takaisinperintää koskevat tiedot lähetettäisiin viipymättä. Komissio ei ole kuitenkaan toistaiseksi saanut näitä tietoja.

Vaikka komissio pyysi ilmoittamaan takaisinperityn ja jäljellä olevan tuen määrät, tällaista erittelyä ei ole toimitettu.

IV

Komissio ei ole saanut Espanjan hallitukselta selkeitä ja täydellisiä tietoja Magefesa-konserniin kuuluvien yhtiöiden ja niiden mahdollisten seuraajien tilasta, vaikka Espanjan hallitusta on pyydetty toimittamaan yksityiskohdalliset tiedot.

Käytettävissä olevien tietojen sekä valituksen tekijöiltä saatujen tietojen perusteella tilanne näyttää seuraavalta:

- a) Gestiber jatkoi Magefesa-konsernin johdossa vuoteen 1994 asti. Toisen Magefesa-konserniin kuuluvan holdingyhtiön muodostavien yritysten työntekijät pyysivät tuona vuonna useasti yritysten asettamista konkurssiin, koska he väittivät Gestiberin johtaneen kon-

sernia huonosti. Seuraavat yhtiöt asetettiin konkurssiin:

- Cunosa asetettiin konkurssiin 13 päivänä huhtikuuta 1994
- Indosa asetettiin konkurssiin 19 päivänä huhtikuuta 1994
- Magefesa asetettiin konkurssiin 28 päivänä lokakuuta 1994
- Ficodesa (Baskimaahan perustettu väliyhtiö) asetettiin konkurssiin 19 päivänä tammikuuta 1995.

Kaikki konkurssit asetettiin taannehtivasti alkamaan 28 päivänä lokakuuta 1986, jolloin Gestiber esitteli toimintaohjelmansa (paitsi Ficodesa, jonka konkurssi asetettiin alkamaan taannehtivasti 29 päivänä huhtikuuta 1994).

- b) Komissiolla ei ole selvää kuvaa konsernin muiden yhtiöiden tilasta, koska Espanjan viranomaiset eivät ole toimittaneet riittävästi tietoja. Valitusten tekijöiden mukaan Migsan ja Gursan toiminta on vain pysähdyksissä, koska yksikään päävelkojista (jotka valitusten perusteella saatujen tietojen mukaan ovat julkisyhteisöjä) ei ole aloittanut selvitystilaan ja konkurssiin johtavia toimia. Näyttää siltä, että kyseisten yritysten varoja käyttävät niiden entisen henkilöstön perustamat uudet yritykset, jotka ovat Gursan tilalle luotu Vitrinor SAL ja Migsan tilalle luotu Isidur SAL. Varojen siirroista yhtiöstä toiseen ei ole saatu mitään tietoja.
- c) Valitusten tekijöiden mukaan Indosa asetettiin konkurssiin, mutta sen toiminta jatkui. Indosa itse (konkurssiin asettamisen jälkeen) ja kaksi konkurssimenetelyssä valittua pesänhoitajaa perustivat uuden yhtiön, Indosa Derio SL:n. Nykyisin yhtiön nimi on Compañía de Menaje Doméstico SL ja sitä johtaa yksi Indosan konkurssin pesänhoitajista.
- d) Compañía de Menaje Doméstico SL toimittaa raaka-aineet konkurssiin asetetulle Indosalle, joka valmistaa tuotteet. Compañía de Menaje Doméstico SL sitten huolehtii tuotteiden myynnistä alle markkinahintojen pääasiassa isojen valintamyymälöiden kautta. Valitusten tekijöiden mukaan Indosa ei ole maksanut veroja (mukaan lukien alv) tai sosiaaliturvamaksuja konkurssiin asettamisen jälkeen. Valitusten tekijät korostavat, että tilanne vääristää merkittävästi kilpailua.

e) Komissio ei ole onnistunut saamaan Espanjan hallituksesta tietoja Indosan ja Indosa Derio SL:n (nykyinen Compañía de Menaje Doméstico SL) välisistä yhteyksistä. Komissiolla ei ole myöskään tietoja konkurssiin asetetun Cunosan ja sen toimintoja jatkavan Compañía de Cubiertos SL:n yhteyksistä. On myös epäselvää, onko kyseessä Indosan tapainen konkurssi, jossa toiminta jatkuu.

f) Komissio ei ole saanut selkeitä tietoja Magefesa-konsernin omaisuuden nykytilasta tai omistussuhteista, erityisesti Magefesan tavaramerkistä.

g) Komissio ei ole myöskään saanut Espanjan hallituksesta selkeää vastausta valitusten tekijöiden esittämään väitteeseen, jonka mukaan Magefesa-konsernin konkurssin jälkeen edelleen toimivat yhtiöt eivät ole maksaneet veroja ja polkevat hintoja. Toimitetuissa tiedoissa viitataan vain sosiaaliturvamaksuihin, joista Espanjan hallitus on ilmoittanut, että:

- Indosa asetettiin konkurssiin vuonna 1994. Sosiaaliturvalaitos on sisällyttänyt saatavansa konkurssipesään. Compañía de Menaje Doméstico SL:n suorittamista sosiaaliturvamaksuista ei ole mainittu.
- myös Cunosa asetettiin konkurssiin vuonna 1994, ja sosiaaliturvamaksuihin liittyvät saatavat on samoin liitetty konkurssipesään. Cunosan henkilökunnan perustama La Compañía de Cubiertos SL jatkaa Cunosan toimintaa. Hallituksen ilmoituksen mukaan tämä uusi yhtiö suorittaa sosiaaliturvamaksunsa.
- Gursan toiminta loppui vuonna 1994. Sosiaaliturvalaitos ei onnistunut perimään saataviaan, koska jakokelpoisia varoja ei ollut. Gursan entiset työntekijät perustivat 27 päivänä maaliskuuta 1995 uuden yhtiön, Vitrinor SAL:n. Yhtiöllä on samat toiminnot, toimipaikka ja koneet kuin Gursalla. Sosiaaliturvalaitos yritti saada aikaan päätöksen, jolla Vitrinorista tehtäisiin Gursan seuraaja, mutta työvoimaviranomaisten mukaan edellytykset Gursan velkojen siirtämiseksi Vitrinorille eivät täyttyneet. Gursan velkojen perintä todettiin tuloksettomaksi 27 päivänä joulukuuta 1996.
- Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA:n (Migsa) tilanne oli samankaltainen. Yhtiö lopetti toimintansa vuonna 1993. Gursan tapaan sosiaaliturvamaksuihin liittyviä saatavia ei saatu perittyä, koska jakokelpoisia varoja ei ollut. Migsan entiset

työntekijät perustivat helmikuussa 1994 uuden yhtiön, Industrias Domésticas Inoxidables SAL:n (Isidur). Isidurilla on samat toiminnot, toimipaikka ja koneet kuin Migsalla, ja myös tässä tapauksessa sosiaaliturvalaitos yritti tehdä Isidurista Migsan virallisen seuraajan. Työvoimaviranomaiset estivät tämän samoin perustein kuin edellisessä tapauksessa.

Espanjan hallitus ei ole antanut tietoja edelleen toimivien yhtiöiden velkojen kokonaismäärästä, tai siitä määrästä, jota sosiaaliturvalaitos on antamienne tietojen mukaan yrittänyt periä.

Mitä tulee valitusten tekijöiden esittämään väitteeseen, että Indosa on pyytänyt uutta tukea Fogasalta ja työ- ja sosiaaliministeriöltä, ja että Baskimaan hallituksen oli tarkoitus myöntää miljardin pesetan takaus rahoja odoteltaessa otettavaan tilapäisluottoon, Espanjan hallitus on vahvistanut, että Indosa neuvotteli Baskimaan viranomaisten kanssa 120 työntekijän varhaiseläkkeiden rahoittamisesta.

Kustannuksista vastaisivat lopulta Indosan työntekijät itse Fogasalta saatavien maksamattomien palkkojensa ja erorahojensa kautta sekä työ- ja sosiaaliministeriö myöntämällä poikkeuksellisella tuella ja erityisellä järjestelmällä ('Contador a cero'). Tarkoitus oli saada Baskimaan hallitukselta 804 miljoonan pesetan takaus tilapäisluottoon, joka otettaisiin ennen kuin Fogasa ja työministeriö maksavat vastaavan summan työntekijöille. Indosa odottaa saavansa taulukossa esitetyt maksut:

	(miljoonaa pesetaa)
Työministeriö	385
Fogasa (eläkkeet)	186,7
Fogasa (eläkkeelle jääville maksamatta olevat palkat)	61,5
Fogasa (muut maksamatta olevat palkat)	172,8
Yhteensä	806

Espanjan hallituksen toimittamien tietojen mukaan nykyiselle konkurssitilanteelle pyritään löytämään ratkaisu, jotta kolmannet osapuolet voisivat tehdä ostotarjouksia yrityksistä. Espanjan hallitus ilmoittaa, että vaikka yri-

tyksen tila on vielä heikko, positiivinen kassavirta ja liikevaihdon merkittävä kasvu ovat parantaneet sitä.

V

Komissio toteaa, että ne Magefesa-konsernin yritykset, joista komissiolla tällä hetkellä on jonkin verran tietoja, ovt joko konkurssissa (Indosa ja Cunosa) tai lopettaneet toimintansa (Gursan tai Migs).

Valitusten tekijöiden mukaan Indosa ei ole maksanut veroja eikä sosiaaliturvamaksuja konkurssiin asettamisen jälkeen, vaikka se toimii yhä aktiivisesti markkinoilla. Komissio ei ole saanut Espanjan hallitukselta tietoja tämän väitteen todenmukaisuudesta. Sosiaaliturvamaksujen osalta Espanjan hallitus ilmoitti komissiolle, että niitä vastaavat saatavat liitettiin Indosan ja Cunosan konkurssiin, ja että niiden takaisinperintä todettiin Gursan ja Migsan osalta mahdottomaksi. Vuonna 1994 tapahtuneen konkurssiin asettamisen jälkeisenä aikana toimintansa jatkaneiden yritysten sosiaaliturvamaksujen suorittamisesta ei ole annettu tietoja.

Komissio katsoo, että verojen ja sosiaaliturvamaksujen perimättä jättäminen johtaa käytännössä valtion varojen siirtämiseen edunsaajalle ja antaa sille kilpailuedun, koska sen ei tarvitse tavanomaisissa markkinaoloissa toimivien kilpailijoidensa tavoin suorittaa näitä veroja ja maksuja.

Komission näkemyksen mukaan Indosan tapauksen kaltaiseen eräntyneiden verojen ja sosiaaliturvamaksujen perimättä jättämiseen liittyy EY:n perustamisopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, koska se vääristää kilpailua suosimalla etua saavia yrityksiä. Tämän lisäksi Indosalle perimättömien verojen ja sosiaaliturvamaksujen muodossa myönnettyä tukea on pidettävä laittomana, jos siitä ei ole annettu komissiolle tietoa 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Valituksen tehneet ovat korostaneet näiden tukien vääristävän kilpailua erityisen paljon, koska kyseisillä markkinoilla vallitsee kova kilpailu ja Mgefesan yhä toimivat yritykset myyvät tuotteitaan selvästi markkinahintoja halvemmalla.

Baskimaan alueviranomaisten aikomuksesta antaa 804 miljoonan pesetan lainatkausi tilapäisluottoon, jonka Indosa aikoo ottaa odottaessaan maksuja Fogasalta ja työministeriöltä, komission on todettava, että tällaiseen takaukseen liittyy myös EY:n perustamisopimuksen 92

artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, koska yksikään pankki ei Indosan konkurssitilan huomioon ottaen myöntäisi lainaa ilman kyseistä takausta.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio ei voi arvioida, voidaanko näitä tukia pitää yhteismarkkinoille soveltuvina EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainittujen poikkeusten perusteella. Tietojen perusteella ei myöskään voida määrittää Magefesa-konsernin eri yhtiöille myönnetyn tuen tarkkaa määrää eikä nykyistä tai tulevaa tilaa tai mahdollisten seuraajien olemassaoloa, vaikka Espanjan viranomaisia on pyydetty toimittamaan nämä tiedot.

Fogasan ja työministeriön Indosalle suorittamien maksujen osalta komission käytettävissä ei ole riittävästi tietoja, jotta voitaisiin määrittellä maksujen oikeusperusta ja niihin mahdollisesti sisältyvä valtion tuki.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin määräsi asiassa 301/87 (Ranska v. komissio) ja asiassa 342/90 (Saksa ja Pleuger Worthington GmbH v. komissio) antamissaan tuomioissa, että komissio voi tehdä väliaikaisen päätöksen, jossa pyydetään kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan komission määräämän ajan kuluessa kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Komission mielestä on välttämätöntä velvoittaa Espanjan hallitus muodollisesti toimittamaan kaikki tarpeelliset tiedot, jotta komissio voi selvittää tapauksen jäljellä olevat epäselvät yksityiskohdat.

Samoissa oikeustapauksissa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin myös vahvisti, että kun se on vahvistanut, että tukea on myönnetty tai muutettu komissiolle ilmoittamatta, komissiolla on valtuudet tehdä väliaikainen päätös, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan lykkäämään välittömästi tällaisen tuen maksamista kunnes tutkimukset on saatettu loppuun. Tällä hetkellä ei ole pois suljettu, että selvitettyään Magefesan eri yhtiöille tai niiden seuraajille myönnetyn tuen kokonaismäärän komissio katsoo tarpeelliseksi pyytää hallitusta lykkäämään välittömästi tuen maksamista, kunnes se on tehnyt asiassa lopullisen päätöksen. Espanjan hallituksen tulisi myös kunnioittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisen lykkäävää vaikutusta. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut tämän lykkäävän vaikutuksen tuomioissaan, jotka se antoi asiassa 312/90 (Espanja v. komissio) ja asiassa 47/91 (Italia v. komissio).

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on asiassa 355/95 (Saksa ja Textilwerke Deggendorf GmbH v. komissio) 15 päivänä toukokuuta 1997 antamassaan tuomiossa to-

dennut, että komissio voi uuden tuen soveltuvuutta arvioidessaan ottaa huomioon samalle edunsaajalle myönnetyn lainavastaisen tuen perimättä jättämisen sekä tällaisen tilanteen kilpailua vääristävän yhteisvaikutuksen. ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti aloitetun menettelyn yhteydessä komission on harkittava kaiken Magefesa-konsernin yhtiöille ja niiden seuraajille myönnetyn tuen soveltuvuutta ottaen huomioon, kuinka komission 20 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn päätöksen mukaan soveltumattomana pidettävän tuen takaisinperinnässä on edistytty.

Komissio ei ole saanut Espanjan hallitukselta tarpeeksi tietoja, jotta se voisi päätellä, kuinka suuri osa tuesta on todellisuudessa peritty takaisin. Komission tähän mennessä saamiin tietojen perusteella näyttää siltä, että tuesta on todellisuudessa peritty takaisin vain pieni osa. Komissio toteaa, että Fogasa ja Baskimaan sekä Cantabrian alueviranomaiset eivät ole pystyneet tehokkaasti perimään tukea takaisin pääasiassa siksi, että tukea saaneet yritykset ovat konkurssitilassa (Indosa ja Cunosa) tai niillä ei ole toimintaa eikä jakokelpoisia varoja (Gursa tai Migma). Komissio toteaa myös, että 23 päivänä huhtikuuta 1996 päivätyssä kirjeessä luvattuja tietoja tuesta, joka Andalusian viranomaisten on tarkoitus periä takaisin, ei ole toimitettu komissiolle.

Espanjan hallituksen mukaan toiminnan jatkaminen konkurssiin asettamisen jälkeen tunnustetaan Espanjan oikeusjärjestelmässä, jossakonkurssi ei välttämättä edellytä yrityksen toiminnan lopettamista.

Espanjan hallitus väittää, että Indosan toiminnan jatkaminen konkurssista huolimatta perustuu tuomioistuimen ratkaisuun, johon hallitus ei voi vaikuttaa. Espanjan konkurssilainsäädännössä vertailevan oikeustieteen periaatteiden mukaisesti, että konkurssiin asettaminen ei välttämättä merkitse kaupankäynnin lopettamista ja siitä seuraavaa selvitystilaa. Espanjan hallituksen mielestä konkurssiyrityksen toimintaa voidaan jatkaa yleisen edun nimissä esimerkiksi työpaikkojen säilyttämiseksi.

Komissio ei voi hyväksyä näitä perusteluja. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen mukaan Espanjan lainsäädännössä ei ole säännöstä, jossa viitattaisiin yrityksen toiminnan jatkamiseen konkurssin jälkeen. Tässä tapauksessa sen mahdollisti yrityksen velkojien yksimielisyys konkurssiin asettamisen yhteydessä, eli velkojat olivat valmiita sallimaan yrityksen toiminnan jatkumisen. On syytä muistaa, että Indosan tapauksessa (sama pätee luultavasti muihinkin tapauksiin, vaikka komissio ei ole onnistunut saamaan niistä tietoja) velkojien enemmistö on julkisyhteisöjä. Komission mielestä kyseisten yritysten lii-

ketoiminnan jatkumista ei mahdollista vain tuomioistuimen päätös, vaan myös velkojen tahto.

Espanjan lakien mukaan konkurssipesän pesänhoitajat ottavat yrityksen omaisuuden hallintaansa, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta velkojille voidaan suorittaa saatavat vaikka omaisuutta myymällä. Konkurssiyrityksen velkojat nimittävät pesänhoitajat, jotka toimivat velkojen nimissä. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan pitää paikkaansa, että pesähoitajat voivat odottaa sopivaksi katsomansa ajan, ennen kuin ryhtyvät myymään yrityksen omaisuutta, mutta pesähoitajat ovat käyttäneet harkintavaltaansa tavalla, joka vahvistaa komission edellä mainitun johtopäätöksen.

Komissio toteaa, että niissä tapauksissa, joista sillä on tietoja, yrityksen tappiollisuus on johtanut joko toiminnan loppumiseen ja varojen siirtämiseen entisten työntekijöiden perustamaan uuteen yhtiöön (kuten tapahtui Gursan tai Migsan tapauksessa) tai konkurssiin, jonka jälkeen teknisesti vararikossa oleva yritys jatkaa liiketoimintaansa (Indosan tapaus).

Ensin mainitussa tapauksessa velkojat eivät ole edes tehneet aloitetta konkurssimenettelyn aloittamiseksi. Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella yhtiöillä ei ole jakokelpoisia varoja, joilla velat voitaisiin maksaa, joten Espanjan hallitus pitää takaisinperinnän aloittamista hyödyttömänä. Komissiolle ei ole tietoja siitä, miten varat siirrettiin työntekijöiden perustamaan yhtiöön.

On huomattava, että valitusten tekijät eivät yhdy työvoimaviranomaisten käsitykseen, jonka mukaan kahdessa viimeisessä tapauksessa ei ole edellytyksiä Gursan ja Migsan luottojen siirtämiseen työntekijöiden perustamille yhtiöille, vaikka Espanjan viranomaisten antamien tietojen mukaan uudet yritykset käyttävät samoja toimitiloja, koneita ja laitteita. Työvoimaviranomaisten asenteesta käy jälleen ilmi se tosiasia, että yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperintä ei ole ollut Espanjan hallituksen päätavoite. Lisäksi on vaikea ymmärtää, kuinka on mahdollista, että velat eivät siirry näissä tapauksissa, kun toimitilat, koneet, laitteet ja työntekijät ovat samat.

Velkojat sallivat yrityksen toiminnan jatkamisen, vaikka toisessa (eli Indosan) tapauksessa konkurssimenettely oli aloitettu. Valitusten tekijöiden mukaan yrityksen tuotanto jatkuu, ja tuotteiden myynnistä huolehtii konkurssissa olevan Indosan osittain omistama yhtiö, jonka joh-

dossa on yksin eräs Indosan konkurssipesään nimitetyistä pesänhoitajista.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio katsoo, että sen vuonna 1989 tehdyssä päätöksessä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettua tukea ei ole tehokkaasti peritty takaisin. Syynä eivät ole niinkään olleet edunsaajien konkurssista johtuneet oikeudelliset ongelmat vaan asianomaisten viranomaisten haluttomuus toteuttaa perintätoimia. Lisäksi on syytä muistaa, että vaikka komission yhteismarkkinoille soveltumattomaksi toteaman tuen takaisinperintä on kaikissa tapauksissa toteutettava kansallisia lakeja noudattaen, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut oikeuskäytännössään, että kansallisia säännöksiä on tulkittava siten, että ne eivät tee yhteisön lain edellyttämää takaisinperintää mahdolliseksi. Menettelytapoihin liittyvät tai muut toimenpiteen toteuttamisessa esiintyvät vaikeudet eivät vaikuta sen lainmukaisuuteen⁽¹⁾.

Tämän vuoksi komissio tutkii Magefesa-konsernin yhtiöille tai niiden seuraajille myönnetyn uuden tuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille ottaen huomioon, että vuonna 1989 soveltumattomaksi todettua tukea ei mahdollisesti ole peritty takaisin.

VI

Komissio ilmoittaa Espanjan hallitukselle päätöksestään:

— aloittaa 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely koskien Magefesa-konsernille ja sen seuraajille vuodesta 1989 alkaen myönnettyä tukea

— velvoittaa Espanjan hallitusta toimittamaan 30 arkipäivän kuluessa tämän päätöksen vastaanottamisesta kaikki tarpeelliset tiedot, jotta komissio voi tutkia Magefesa-konsernin yhtiöille tai niiden seuraajille myönnettyt uudet tuet sekä niiden mahdollisen soveltuvuuden yhteismarkkinoille jonkun EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainitun poikkeuksen perusteella. Espanjan hallituksen on toimitettava erityisesti seuraavat tiedot:

— komission päätöksellä 20 päivänä joulukuuta 1989 soveltumattomaksi todetun tuen tarkka määrä, joka on tähän mennessä todellisuudessa saatu perittyä takaisin. Jos kaikkea tukea ei ole peritty takaisin, jäljellä olevan tuen määrä ja tiedot toimista, joihin Espanjan hallitus on kenties ryhtynyt jäljellä olevan tuen perimiseksi. Niimikään tarkat

⁽¹⁾ Asia 142/87, Belgia v. komissio (Kok., 1990, s. I-959).

- määrät, joita Kansaneläkelaitos on Espanjan hallituksen mukaan yrittänyt saada takaisin Indosalta, Cunosalta, Gursalta ja Migsalta. Tiedot myös siitä, kuinka Andalusian autonominen hallitus on edistynyt takaisinperinnässä, joka luvattiin Espanjan viranomaisten 23 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä
- ajan tasalla olevat tiedot Magefesan omaisuudesta ja erityisesti Magefesa — tavaramerkistä
  - tiedot Magefesa-konsernin kaikkien yhtiöiden nykytilasta, yhtiöiden mahdollisista seuraajista sekä vanhan ja uuden yhtiön oikeudellisesta suhteesta ja olosuhteista, joissa omaisuutta on mahdollisesti siirretty vanhasta yhtiöstä uuteen. Jos yhtiöt ovat konkurssitilassa tai niiden toiminta on loppunut, luettelo velkojista sekä yksittäisten velkojen määrästä ja etuoikeusjärjestyksestä
  - konsernin yhä toimivien yhtiöiden tai niiden seuraajien työntekijöiden lukumäärä
  - tiedot Indosan (konkurssissa) ja Indosa Derio SL:n (nykyinen Compañía de Menaje Doméstico SL) välisistä yhteyksistä sekä ehdoista, joiden mukaisesti konkurssiyhtiön tuotanto myydään ja markkinoidaan, kuten valitusten tekijät väittävät tapahtuvan. Tiedot myös Cunosan (konkurssissa) ja La Compañía de Cubiertos SL:n yhteyksistä sekä siitä, liittyykö myös Cunosan konkurssiin toiminnan jatkaminen
  - tarkka erittely Indosan (konkurssissa) ja muiden konsernin yhtiöiden ja niiden mahdollisten seuraajien maksamattomista veroista (mukaan lukien arvonlisäverot ja tuloverot) sekä sosiaaliturvamaksuista ja muista mahdollisista veloista julkisyhteisöille vuodesta 1989 alkaen
  - tiedot tuesta, jonka Fogasa ja työministeriö aikovat myöntää Indosalle sen henkilöstön vähentämisen rahoittamiseksi

- tiedot kaikista muista tuista, joita Espanjan viranomaiset ovat myöntäneet tai aikovat myöntää Magefesa-konsernin yhtiöille tai niiden seurajille.

Edellä mainittujen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 301/87 ja 342/90 antamien tuomioiden mukaisesti komissio voi tehdä lopullisen päätöksen käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos Espanjan hallitus ei toimita tämän päätöksen mukaisesti 30 arkipäivän kuluessa siitä ilmoittamisesta kaikkia kyseisten tukien soveltuvuuden arvioinnissa tarvittavia tietoja.

Komissio pyytää osana menettelyä Espanjan viranomaisia toimittamaan huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta sekä lähettämään komissiolle kaikki tapauksen arvioinnissa tarpeelliseksi katsomansa tiedot.

Komissio muistuttaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja kiinnittää huomion *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 318 24 päivänä marraskuuta 1983 julkaistuu tiedonantoon sekä kaikille jäsenvaltioille lähetettyihin 4 päivänä maaliskuuta 1991 ja 22 päivänä helmikuuta 1995 päivätyihin kirjeisiin, joissa määrätään, että laittomasti myönnetty tuki voidaan periä takaisin vastaanottajalta kansallisessa laissa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti, mukaan lukien korko, joka lasketaan tuen myöntämispäivästä alkaen aluetukiin sovellettavan viitekoron perusteella.

Komissio pyytää Espanjan hallitusta ilmoittamaan viipymättä asianomaisille yrityksille menetellyn aloittamisesta ja siitä, että mahdollinen laittomasti myönnetty tuki voidaan periä takaisin.”

Komissio kehottaa muita jäsenvaltioita ja niitä, joiden etua asia koskee, lähettämään huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta osoitteeseen:

Euroopan komissio
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Huomautukset toimitetaan Espanjan hallitukselle.

Neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukainen tiedonanto asiasta
N:o IV/34.796 — Canon/Kodak

(97/C 330/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

ASIAINTILA

I. ILMOITUS

1. Komissio sai 13. heinäkuuta 1993 neuvoston asetuksen N:o 17 4 artiklan mukaisen ilmoituksen kahdesta uuden edistyksellisen valokuvausjärjestelmän (Advanced Photographie System — APS) kehittämiseen ja lisensiointiin liittyvästä sopimuksesta, jotka Kodak, Fuji, Canon, Minolta ja Nikon, järjestelmän kehittäneet yritykset eli System Developing Companies (jäljempänä ”SDC-yritykset”), tekivät 18. marraskuuta 1991. Kyseinen järjestelmä, joka on tämän jälkeen jo tullut markkinoille, on vaihtoehto nykyisille valokuvausjärjestelmille ja elektroniselle valokuvaukselle. Se muodostuu uudeltaisesta hopeahaloogeenifilmistä ja sen lisäksi uudenlaisten kameroiden ja uusien filminkehityslaitteiden kehittämisestä. APS-laitteiden tarkoituksena on lisätä kuluttajien kiinnostusta valokuvaukseen lisäämällä tiedonsiirtoa ja jalentämismahdollisuuksia ja luomalla samalla liitäntöjä muihin elektronisiin laitteisiin. SDC-yritykset toivovat APS:stä tulevan pitkällä aikavälillä maailmanlaajuisen standardin. Pienemmän koon ja helpokäyttöisyyden toivotaan myös houkuttelevan asiakkaita.

Yhteistyön tarpeellisuutta perusteltiin järjestelmän kehittämiseen liittyvillä vaikeuksilla. Tämä oli yksi syistä siihen, että alunperin Kodakin, Canonin, Minoltan ja Nikonin väliseen yhteistyöhön katsottiin tarpeelliseksi ottaa lisäksi Fuji. SDC-yritysten mukaan APS-järjestelmän yleisen hyväksynnän saavuttamiseksi markkinoilla olisi mahdollisimman monien valmistajien tuotava järjestelmä markkinoille. Alkuperäisessä ilmoituksessa osapuolet sanoivat aikomuksensa olevan myöntää lisenssejä heti siitä päivästä alkaen, jolloin lisenssituotteet tuodaan markkinoille. Niille kyseisten tuotteiden valmistajille, jotka olivat ilmoittaneet mielenkiinnostaan ensimmäisten helmikuussa 1994 saatujen tietojen jälkeen, lähetettiin kuitenkin luonnos lisenssisopimuksesta 28. huhtikuuta 1994 päivätyllä kirjeellä (kaksi vuotta ennen uusien filmien ja kameroiden markkinoille tuontia)

ja niitä pyydettiin hankkimaan lisenssit⁽¹⁾. Komission menettelyn aikana SDC-yritykset ovat esittäneet toiveen, että pätevien ja aktiivisten lisenssinhaltijoiden tulisi pystyä tuomaan tuotteet markkinoille suunnilleen samaan aikaan kuin SDC-yritykset. Tätä tarkoitusta varten pidettiin symposiumeja ja perustettiin neuvontapalvelu auttamaan lisenssinhaltijoiden teknisissä ongelmissa.

On kuitenkin syytä huomata, että yhteistyö koskee ainoastaan APS-järjestelmän keskeisiä tekijöitä eikä tuotteiden varsinaisessa valmistuksessa tarvittavaa taitotietoa. Kolmannet tahot ovat komissiolle tekemisissään huomautuksissa kysyneet, kuinka SDC-yritykset vetävät rajan näiden kahden luokan välille.

APS-järjestelmän keskeisten piirteiden kehittäminen on nyt saatu päätökseen. Kaikki SDC-yritykset ja useat lisenssinhaltijat ovat tuoneet APS-tuotteita Euroopan markkinoille 22. huhtikuuta 1996 alkaen.

Ilmoituksen tehneet osapuolet pyysivät komissiota toteamaan, että sopimukset eivät kuuluneet EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan tai vaihtoehtoisesti, että niille voidaan myöntää poikkeus 85 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. Komissio on jo julkaissut ensimmäisen tiivistelmän ilmoituksesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽²⁾ pyytäen niitä kolmansia tahoja, joiden etua asia koskee, esittämään komissiolle huomautuksensa ehdotetusta yhteistyöstä. Koska lisenssit myönnettiin

⁽¹⁾ Kamera-alalla Canon otti yhteyttä 85 yritykseen helmikuussa 1994. Luonnos kameroita koskevasta lisenssisopimuksesta lähetettiin niistä 46:lle. Yrityksistä 16 allekirjoitti sopimuksen. Filmi/filmikasettialalla Kodak otti yhteyttä 66 yritykseen helmikuussa 1994. Luonnos filmejä/filmikasetteja koskevasta lisenssisopimuksesta lähetettiin niistä 31:lle. Yrityksistä 3 allekirjoitti sopimuksen. Filminkehitysalalla luonnos filminkehityslaitteita koskevasta lisenssisopimuksesta lähetettiin 32:lle niistä 66 yrityksestä, joihin otettiin yhteyttä. Yrityksistä 17 allekirjoitti sopimuksen.

⁽²⁾ EYVL C 68, 5.3.1994, s. 3.

kaksi vuotta ennen APS:n markkinoille tuontia ja kauan ennen sen kehittämisen loppumista, 13. heinäkuuta 1993 annetussa ilmoituksessa kuvailtiin tällöin vallinnutta yhteistyötilannetta. Niinpä teknisten ja oikeudellisten muutosten määrä on suuri.

Tässä tiedonannossa kuvaillaan ilmoitettuja toimenpiteitä niiden nykyisessä muodossaan, toisin sanoen ilmoituksen tehneiden osapuolten muutokset huomioon ottaen. Jotkut näistä muutoksista ovat tulosta komission kanssa käydyistä neuvotteluista, ja joissakin tapauksissa niiden lähtökohtana ovat kolmansilta tahoilta saadut huomautukset.

II. YRITYKSET (SDC-YRITYKSET)

- 3.1. Eastman Kodak Company (Kodak), Rochester, New York, on Kodak-yhtymän emoyhtiö. Sen kuva- ja tietotekniikkatoimiala edustaa Kodakin toimintaa valokuvaus-, kopiointi-, tulostus-, toimisto- ja kuvankäsittelytuotteiden alalla (yksityisasiakkaille ja ammattikäyttöön).
- 3.2. Fuji Photo Film Co. Ltd (Fuji), Tokio, on Fuji-yhtymän emoyhtiö. Fuji jakaa toimintansa kolmelle alalle: kuvankäsittelyjärjestelmät, filminkehitysjärjestelmät ja tietotekniikkajärjestelmät.
- 3.3. Canon Inc. (Canon), Tokio, on Canon-yhtymän emoyhtiö. Sen kamerayksikkö edustaa Canonin toimintaa kamera-alalla.
- 3.4. Minolta Camera Co. Ltd (Minolta), Osaka, on Minolta-yhtymän emoyhtiö. Sen optisten tarkkuuslaitteiden ryhmä (Optical Precision Instruments Division) edustaa sen toimintaa kamera-alalla.
- 3.5. Nikon Corporation (Nikon), Tokio, on Nikon-yhtymän emoyhtiö. Sen kulutustavarayksikkö edustaa kamera-alan toimintaa.
- 3.6. Osapuolet tekevät APS-järjestelmän alalla yhteistyötä kehittääkseen liitännän kannalta olennaisia teknisiä eritelmiä ja kameroiden, filmien, filmikasettien ja muiden APS-järjestelmän osien yhteentoimivuutta (ks. myös tämän tiedonannon 5 kohta).

III. TUOTE JA MARKKINAT

4. Tässä tapauksessa merkityksellisiä tuotteita ovat täydellinen valikoima valokuvaustarvikkeita ja seuraavaan kolmeen luokkaan kuuluvia tarvikkeita: filmit, kamerat ja filminkehitystarvikkeet. Vaikka useiden valmistajien APS-kameroita myydään tällä hetkellä Euroopassa, kokemus osoittaa, että vain neljä suurta filminvalmistajaa, Agfa, Fuji, Kodak ja Konica, ovat tähän mennessä onnistuneet teknisesti APS-filmien markkinoille tuonnissa.

Tämä kuvastaa kamera-alan erittäin kilpailupainotteista rakennetta verrattuna Kodakin ja Fujin hallitseman filmialan oligopolistiseen rakenteeseen. Sen vuoksi ei ole yllättävää, että kolmansilta tahoilta ensimmäisen tiedonannon julkaisemisen jälkeen saadut huomautukset koskivat ainoastaan filmi- ja filminkehitysalaa. Tästä syystä ja Fujin ja Kodakin markkina-aseman vuoksi komissio on kiinnittänyt erityisesti huomiota tähän alaan.

Tarjontapuolen näkökulmasta edellä mainittujen tuotteiden maantieteellinen ulottuvuus on maailmanlaajuinen, koska APS:stä tulee maailmanlaajuinen standardi. APS:ää tullaan käyttämään hyvin samankaltaisissa tuotteissa, joita myydään ja käytetään kaikkialla maailmassa, koska tuotteet ovat yhteensopivia. Kysyntäpuolella tämä maailmanlaajuinen ulottuvuus voidaan asettaa kyseenalaiseksi, koska hinnat, pakkaukset, kuluttajien mieltymykset ja jakeluverkot voivat olla erilaisia eri puolilla maailmaa. Käsiteltävänä olevassa asiassa voidaan kuitenkin jättää avoimeksi, onko maantieteellinen ulottuvuus maailmanlaajuinen vai rajoitetumpi, koska sopimukset eivät aiheuta kilpailuongelmia.

APS-sopimusten sopimuspuolilla on Euroopan talousalueella ja koko maailmassa vahva asema useilla markkinasegmenteillä. Niiden yhdistetyt markkinaosuudet vuonna 1995 olivat seuraavat:

- Kamerat (kompakti- ja järjestelmäkamerat): Fuji, Canon, Kodak, Nikon, Minolta (yli 45 prosenttia maailmanmarkkinoista ja noin 40 prosenttia ETA:n markkinoista)
- Filmit: Fuji, Kodak (noin 71 prosenttia maailmanmarkkinoista ja 62 prosenttia ETA:n markkinoista)
- Filminkehitystarvikkeet: Fuji, Kodak (noin 30 prosenttia ETA:n markkinoista).

Osapuolten vahvoista asemista huolimatta niiden kanssa kilpailevat kamera-alalla sellaiset valmistajat kuin Olympus, Pentax ja Yashica (yhdistetty osuus ETA:n markkinoista 31 prosenttia); filmialalla myös Agfan ja Konican osuus on merkittävä (23 prosenttia ETA:n markkinoista).

Vaikka hopeahalogeenifilmi on yhä hallitseva, teollisuusmaiden markkinoilla näkyy merkkejä kypsyimestä ja kylläisyydestä. Tämä ilmenee alhaisena — tai jopa olemattomana — kasvuna ja tarvikkeiden suurena määränä suhteessa väestöön. Näitä markkinoiden kylläisyyden merkkejä pahentaa muiden audiovisuaalisten ja elektronisten laitteiden tuoma kilpailu. Yksityisen kulutuksen kannalta nämä laitteet ovat osittain valokuvaustarvikkeita korvaavia tuotteita.

Jollei teknologinen innovaatio tai muu kaupallinen läpimurto pirsta nykyisen tarvikevaraston korvaamista, ala tulee todennäköisesti pienemään teollisuusmaissa. APS näyttää tältä kannalta katsottuna olevan johdonmukainen alan vastaus odotettuihin markkinasuuntauksiin. Markkinoiden kypsyminen ja kylläisyys näyttävät myös olevan yksi syistä keskittyneisiin tarjontarakenteisiin, jotka eivät eroa merkittävästi toisistaan. EU:n/ETA:n markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla. Kaikissa tuoteryhmissä kolmen suurimman toimittajan osuus on yli 60 prosenttia kokonaisuystyönä.

Suurimmat toimittajat ovat monikansallisia yrityksiä, joiden tuotanto- ja markkinointitoiminnot on integroitu koko maailmassa. Suurtuotannon eduista johtuvat markkinoille pääsyn esteet ovat korkeat, koska valokuvaustarvikemarkkinoilla säilyminen ja teknologisen johtajuuden ylläpitäminen vaativat merkittävää taloudellista vahvuutta.

Huhtikuusta 1996 alkaen erittäin monet valmistajat ovat ottaneet APS-mallit tuotevalikoimaansa. APS-tarvikkeiden kilpailuasemaa verrattuna niiden osittaisiin korvikkeisiin (videokamerat, digitaalikamerat, sisäänrakennetulla ääninauhurilla varustetut videokamerat) ja täydellisiin korvikkeisiin (muut olemassa olevat valokuvaustarvikkeet) ei ole helppo ennustaa.

IV. ILMOITETUT SOPIMUKSET

5. Ilmoituksen tehneiden osapuolten välinen yhteistyö perustuu kolmeen sopimukseen:

- kaikkien yhteistyön osapuolien eli Kodakin, Fujin, Canonin, Minoltan ja Nikonin välinen 18. marraskuuta 1991 tehty perussopimus ("viiden sopimuspuolen sopimus"),
- Kodakin ja Fujin välinen 18. marraskuuta 1991 tehty toinen sopimus ("kahden sopimuspuolen sopimus"), ja
- Canonin, Minoltan ja Nikonin välistä yhteistyötä koskeva 13. toukokuuta 1994 tehty ja komissiolle 26. kesäkuuta 1994 toimitettu kolmas sopimus ("kolmen sopimuspuolen sopimus").

Viiden sopimuspuolen sopimuksessa luodaan puitteet kaikkien viiden yrityksen yhteiselle osallistumiselle tutkimus- ja kehityshankkeeseen, mukaan lukien valmisteleva komitea, joka jakaa tutkimus- ja kehitystehtävät sopimuspuolille. Näiden puitteiden mukaan tutkimus- ja kehitystyö on toteutettu kahdessa erikoistuneessa ryhmässä. Toisen ryhmän muodostivat Kodak ja Fuji (pääasiassa filmit, filmikasetit, filminkehitystarvikkeet sekä näihin liittyvät tuotteet — kahden sopimuspuolen sopimus) ja toisen Canon, Minolta ja Nikon (pääasiassa kamerat — kolmen sopimuspuolen sopimus). Kaikki nämä sopimukset päättyvät kaikkien sopimuspuolten päätöksessä, että yhteinen tutkimus- ja kehitysohjelma on saatu menestyksekkäästi loppuun. Sopimuspuolet voivat ylläpitää yhteyksiä konsultointia varten ja ne voivat aloittaa yhteisen tutkimus- ja kehitysohjelman uudelleen odottamattomien kysymysten käsittelemiseksi.

Heinäkuun 13. päivänä 1993 annetun ilmoituksen jälkeen on ilmoitettu useista kolmansille tahoille myönnettäviä lisenssejä koskevista pääsopimuksista, jotka ovat seuraavat:

- Filmejä/filmikasetteja koskeva lisenssisopimus (Film/Cartridge Licence Agreement)
- Kameroita koskeva lisenssisopimus (Camera Licence Agreement)
- Filminkehitystarvikkeita koskeva lisenssisopimus (Photofinishing Equipment Licence Agreement)
- APS-järjestelmän kuvankäsittelylaitteita koskeva lisenssisopimus (Advanced Photo System Image Making Device Licence Agreement)
- Advanced Photo System -tavaramerkkiä koskeva lisenssisopimus (Advanced Photo System Trademark Licence Agreement).

Jäljempänä kuvaillaan lyhyesti edellä mainittuihin sopimuksiin⁽¹⁾ sisältyviä järjestelyjä, jotka koskevat lisenssin myöntämistä yhteistyön osapuolten välillä ja kolmansille tahoille.

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta Advanced Photo System -tavaramerkkiä koskevaa lisenssisopimusta. Tässä sopimuksessa myönnetään kaikille tuotteita valmistaville lisenssinhaltijoille ilman yksinoikeutta APS-tavaramerkkien käyttämiseen maailmanlaajuisen lisenssi, jota ei voida siirtää ja josta ei peritä korvausta.

6. Viiden, kahden ja kolmen sopimuspuolen sopimukset

6.1. Sopimuspuolten väliset lisenssit

SDC-yritykset jakavat kaikki tärkeät patentit ja taitotiedon keskenään. Sen mukaisesti, kuinka tutkimus- ja kehitystyö jaetaan kahteen ryhmään, kahden sopimuspuolen sopimuksen tai kolmen sopimuspuolen sopimuksen jäsenet vaihtavat ilman yksinoikeutta ja lisenssimaksuja maailmanlaajuiset lisenssit muiden viiden sopimuspuolen sopimuksen jäsenten kanssa. Näin vaihdettuun teknologiaan sisältyvät

- yhteisestä tutkimus- ja kehitysohjelmasta seurauksena olevat patentit ja taitotieto, mukaan lukien myös teknologia, joka on peräisin sopimuspuolten aikaisemmin ennen viiden sopimuspuolen sopimusta pienemmissä ryhmässä toteuttamasta tutkimus- ja kehitystyöstä, ja
- APS-järjestelmään liittyvät patentit ja taitotieto, jotka ovat seurausta jonkin sopimuspuolen itsestä toteuttamasta tutkimus- ja kehitystyöstä.

Sopimusten päättymisen jälkeen lisenssit pysyvät yleensä voimassa.

6.2. Lisenssit muille valmistajille

Canon myöntää lisenssimaksuja vastaan muille valmistajille kameroita koskevien patenttien ja taitotiedon maailmanlaajuiset lisenssit ilman yksinoikeutta ja Kodak puolestaan filmejä/filmikasetteja, filminkehitystarvikkeita ja kuvankäsittelylaitteita koskevien patenttien ja taitotiedon lisenssit samoin ehdoin. Nämä lisenssit koskevat pääasiassa järjestelmään liittyviä teknisiä eritelmiä ja muita SDC-yritysten valitsemissa täydentäviä teknisiä tietoja.

Edellä mainitun taitotiedon lisäksi täydentävää teknologiaa koskevia lisenssejä on saatavilla valinnaisesti. Kaikkiin sopimuksiin sisältyy luettelo hankkeen patenttihakemuksista ("Project Patent Applications"). Filmejä/filmikasetteja koskeva sopimus sisältää myös mahdollisuuden muihin patenttivaatimuksiin ("Other Patent Claims").

Hankeen patenttihakemuksiin sisältyy noin 4 800 eri SDC-yritysten patenttihakemusta⁽¹⁾. SDC-yritysten mukaan hankkeen patentit, joita ei ole muutoin lisenssoitu lisenssisopimusten mukaan, eivät sisällä jär-

jestelmään liittyviä teknisiä eritelmiä tai suunniteluapua. Lisenssit näille patenteille eivät ole välttämättömiä lisenssoitujen tuotteiden kehittämiseksi. Ne voivat kuitenkin olla hyödyllisiä joillekin lisenssinhaltijoille tietyn tuotteen kehityksessä tai parantamisessa. Näitä lisenssejä voi saada kyseisen hankepatentin omistavalta SDC-yritykseltä.

Muut patenttivaatimukset (joita on paljon vähemmän) voidaan myös saada suoraan patentinomistajalta. Nämä patentit sisältävät määritelmän mukaan sellaista teknologiaa, joka SDC-yritysten mielestä voi kiinnostaa lisenssinhaltijoita, mutta jolle nämä voivat löytää vastineen suhteellisen lyhyessä ajassa.

6.3. Takaisinluovutus

Lisenssinhaltijoiden on SDC-yritysten kirjallisesta pyynnöstä luovutettava niille takaisin yksinoikeudet, maksuttomat, maailmanlaajuiset ja peruuttamattomat lisenssit sellaisille patenteille tai patenttivaatimuksille, jotka perustuvat joulukuussa 1997 tai ennen sitä jätettyihin hakemuksiin. Tämä velvollisuus on olemassa ainoastaan silloin kun patentti välttämättä koskee lisenssituotetta, koska tuote suunniteltiin järjestelmään liittyvien teknisten eritelmien mukaisesti tai koska se suunniteltiin tai valmistettiin käyttäen APS-järjestelmään liittyviä tietoja.

Lisenssinhaltijoiden on lisäksi myönnettävä muille lisenssinhaltijoille laajuudeltaan samanlaisia lisenssejä. Näiden lisenssien on oltava yksinoikeudettomia ja maailmanlaajuisia, mutta ne eivät ole maksuttomia.

6.4. Lisenssimaksut

Lisenssinhaltijoilta perittäviä lisenssimaksuja kameroita ja filminkehitystä koskevista lisensseistä on alennettu huomattavasti ilmoituksen jälkeen. Erityisesti filminkehitystarvikkeita koskevalle lisenssille on sovittu soveliaasta lisenssimaksujen laskemisjärjestelmästä. Lisenssinhaltijoille ilmoitettiin näistä muutoksista.

6.5. Lisenssinhaltijoiden välinen yhteistyö

Komission yksiköiden puuttuttua asiaan Kodak ja Fuji ovat suostuneet muuttamaan ilmoitettua filmejä/filmikasetteja koskevaa sopimusta (sillä edellytyksellä että komissio hyväksyy yhteistyön) lisätäksään yhteistyömahdollisuuksia lisenssinhaltijoiden välillä. Tämä auttaisi lisenssinhaltijoita saavuttamaan SDC-yrityksiä teknisessä edistyksessä ja tulemaan todelliseksi kilpailijoiksi.

⁽¹⁾ Lueteltu hakemusnumeron, jättöpäivän ja luovutuksensaajan mukaan, tavallisesti kyseessä olevan sopimuksen liitteessä D. Komission pyynnöstä kaikki SDC-yritykset ovat toimittaneet liitteessä D olevien patenttinsa nimet ja lyhyen kuvauksen niistä.

Sopimuksen nykyisestä tekstistä sovittiin komission henkilöstön kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen keväällä 1997. Ilmoitetuissa sopimuksissa määrättiin alun perin, että lisenssinhaltijat eivät voi teettää alihankkijoilla teknisesti monimutkaisimpia menetelmiä filmien/filmikasettien tuotantoprosessissa, toisin sanoen filmin valoherkkyuden säätöä ja filmikasetin loppukokoonpanoa ja latausta. Tällä hetkellä tilanne on kuitenkin seuraavanlainen:

Lisenssinhaltijat jaetaan kahteen ryhmään: niihin, jotka hallitsevat koko teknisen prosessin ("Full Service Licensees" eli FSL-yritykset), ja niihin, jotka eivät hallitse sitä kokonaan ("muut kuin FSL-yritykset").

FSL-yritysten välistä yhteistyötä ei rajoiteta ja FSL-yritysten ja muiden kuin FSL-yritysten välistä yhteistyötä rajoitetaan ainoastaan siten, että filmikasetin loppukokoonpano ja lataus on aina tehtävä FSL-yrityksessä.

Muut kuin FSL-yritykset voivat toimia täydessä yhteistyössä FSL-yritysten kanssa, koska jälkimmäiset voivat suorittaa kaikki filmien/filmikasettien tuotantovaiheet minkä tahansa lisenssinhaltijan puolesta.

Viisi vuotta APS-järjestelmän markkinoille tuonnin jälkeen eli 22. huhtikuuta 2001 alkaen muut kuin FSL-yritykset saivat oikeuden ladata itse kokoaмиinsa filmikasetteihin filmejä, joiden valoherkkyuden FSL-yritys on säätänyt niiden puolesta, ja sitten myydä ladattuja filmikasetteja jälleenmyyntiin.

Kahdeksan vuotta APS-järjestelmän markkinoille tuonnin jälkeen eli 22. huhtikuuta 2004 alkaen kaikkien lisenssinhaltijoiden välistä yhteistyötä ei rajoiteta millään tavoin.

V. TIIVISTELMÄ

APS-järjestelmä on täysin uusi tuote, jonka ensisijaisena tavoitteena on piristää heikkeneviä markkinoita ja tehdä hopeahalogeenivalokuvaukselle mahdolliseksi kilpailla muiden kuvantuotantokeinojen kanssa. Investoinnit ovat sellaisia, että yksikään yritys, vaikka sillä olisikin kaikki tarvittava asiantuntemus, ei pystyisi yksin kehittämään tällaista järjestelmää eikä pystyisi aloittamaan teollisuusstandardia. Yhteistyö koskee ainoastaan järjestelmän kehittämistä, eivätkä SDC-yritykset pysty sen avulla poistamaan muiden alalla toimivien yritysten taholta tulevaa kilpailua, joilla on mahdollisuus saada teknologia käyttöönsä lisenssisopimusten kautta.

VI. PÄÄTELMÄ

Edellä esitetyn perusteella komissio aikoo ottaa myönteisen kannan ilmoitettuihin sopimuksiin. Ennen sitä komissio kehottaa niitä, joiden etua asia koskee, lähettämään huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* viitteellä "IV/34.796 — Canon/Kodak" seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Pääosasto IV — Kilpailu
Osasto F — Pääoma- ja kultushyödyketeollisuus
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Neuvoa-antavan kalatalouskomitean vesiviljelyn erityisjaoston jäsenten nimittäminen

(97/C 330/04)

Neuvoa-antavan kalatalouskomitean vesiviljelyn erityisjaosto perustettiin 4 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä 97/247/EY⁽¹⁾.

Komissio nimitti 28 päivänä lokakuuta 1997 tehdyllä päätöksellä kyseisen jaoston kaksikymmentä jäsentä, joiden toimikausi päättyy samana päivänä kuin neuvoa-antavan kalatalouskomitean jäsenten toimikausi.

⁽¹⁾ EYVL L 97, 12.4.1997, s. 28.

Catégorie économique Wirtschaftsgruppe Economic interest Categoria economica Economische groepering Økonomiske grupper Οικονομική κατηγορία Categoría económica Categoria económica Etujärjestö Ekonomisk kategori	Sièges Sitze Seats Seggi Zetels Pladser Έδρες Sedes Lugares Paikat Platser	Membres Mitglieder Members Membri Leden Medlemmer Μέλος Miembros Membros Jäsenet Medlemmar
Producteurs et coopératives de l'aquaculture Erzeuger und Genossenschaften der Aquakultur Producers and aquaculture cooperatives Produttori e Cooperative di acquacoltura Producenten en Coöperaties in de aquacultuursector Producenterne og Akvakulturandelsselskaber Παραγωγοί και Κοινοπραξίες υδατοκαλλιέργειας Productores y cooperativas acuícolas Produtores e Cooperativas da aquicultura Tuottajat ja Vesiviljelyosuuskunnat Producenter och Vattenbrukskooperativ	13	M. KRISTENSEN (DK) M. BARTMANN (DE) M. STEPHANIS (GR) M ^{me} MICHAUD (FR) M. BREST (FR) M. ROUCO CAMINA (ES) M. RODRÍGUEZ (ES) M. CROWE (UK) M. YONGE (UK) M. KARLSSON (SF) M. TRINCANATO (IT) M. UGOLINI (IT) M. FLYNN (IRL)
Banques commerciales pour les activités maritimes Instituts spécialisés du crédit à caractère coopératif Seehandelsbanken Spezialisierte Genossenschaftskreditinstitute Banks financing maritime activities Specialised cooperative credit institutions Banche commerciali per le attività maritime Istituti specializzati di credito a carattere cooperativo Banken werkzaam in de visserijsector Gespecialiseerde coöperatieve kredietinstellingen Forretningsbanker Specialinstitutter for andelskredit Εμπορικές τράπεζες για τις ναυτιλιακές δραστηριότητες Ειδικευμένα πιστωτικά ιδρύματα συνεταιριστικού χαρακτήρα Bancos comerciales para actividades marítimas Institutos especializados en créditos de carácter cooperativo Bancos comerciais para actividades marítimas Instituições especializadas em crédito de carácter cooperativo Merellä tapahtuvaa toimintaa rahoittavat liikepankit Osuuskunnalliset erikoistuneet luottolaitokset Affärsbanker som finansierar marina aktiviteter Särskilda kooperativa kreditinstitut	1	M. LABELLE (FR)

<p>Catégorie économique Wirtschaftsgruppe Economic interest Categoria economica Economische groepering Økonomiske grupper Οικονομική κατηγορία Categoria económica Categoria económica Etujärjestö Ekonomisk kategori</p>	<p>Sièges Sitze Seats Seggi Zetels Pladser Έδρες Sedes Lugares Paikat Platser</p>	<p>Membres Mitglieder Members Membri Leden Medlemmer Μέλος Miembros Membros Jäsenet Medlemmar</p>
<p>Commerce et transformation des produits de l'aquaculture Handel und Verarbeitungsunternehmen der Aquakultur Trade and processing of aquaculture products Commercianti e trasformazione dei prodotti dell'acquacoltura Handel en Verwerking van aquacultuurproducten Handelen og forarbejdningen af akvakulturprodukter Εμπορία Μεταποίηση προϊόντων υδατοκαλλιέργειας Comercio y transformación de productos acuícolas Comercio e Transformação dos produtos da aquicultura Vesiviljelytuotteiden jalostus ja kauppa Handel och Bearbetning av vattenbruksprodukter</p>	3	<p>M. MINEHANE (IRL) M. BERGMAN (SF) M. GARCÍA GARCÍA (ES)</p>
<p>Travailleurs du secteur de l'aquaculture Arbeitnehmer des Aquakultursektors Workers in the aquaculture sector Lavoratori del settore dell'acquacoltura Werknemers in de aquacultuursector Arbejdstagere inden for akvakultur Εργαζόμενοι του τομέα της υδατοκαλλιέργειας Trabajadores del sector acuícola Trabalhadores do sector da aquicultura Vesiviljelyalan työntekijät Arbetstagare inom vattenbrukssektorn</p>	2	<p>M. MORTENSEN (DK) M. COURTEL (FR)</p>
<p>Consommateurs Verbraucher Consumers Consumatori Consementen Forbrugerne Καταναλωτές Consumidores Consumidores Kuluttajat Konsumenter</p>	1	<p>M. FERRAZ DA SILVA (PT)</p>

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia N:o IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd)**

(97/C 330/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 27 päivänä lokakuuta 1997 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Shell UK Limited, joka on osa Royal Dutch/Shell -yritysryhmää, hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä täyden määräysvallan yrityksestä Gulf Oil Great Britain Ltd ("GOGB") ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
  - Shell UK Limited on osa Royal Dutch/Shell -yritysryhmää: öljyn ja maakaasun tutkimus, tuotanto ja myynti, kemikaalien ja hiilen tuotanto ja myynti
  - GOGB: öljyn jalostus ja markkinointi.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.
4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansiä osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää telekopiona (telekopionumero +32 2 296 4301 tai 296 7244) tai postitse viitteellä IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Osasto B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989. Oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

Komission tiedonanto sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa direktiivissä 96/92/EY määritellyn sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden laskemisesta

(97/C 330/06)

Komissio on laskenut direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ 19 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden, joka on 25,37 % vuonna 1998.

Luku on saatu jakamalla yli 40 gigawattituntia vuodessa kuluttavien loppuunkäyttäjien kuluttaman sähkön määrä kaikissa jäsenvaltioissa kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketulla sähkön nettokulutuksella. Jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle yhteisöosuuden laskemiseksi tarvittavat tiedot.

(¹) EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 97/33/EY muuttamisesta operaattorin numeron siirrettävyyden ja ennaltavalinnan osalta

(97/C 330/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(97) 480 lopull. — 97/0250(COD)

(Komission esittämä 3 päivänä lokakuuta 1997)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat, että

komissio on järjestänyt laajan julkisen kuulemisen Euroopan telepalvelujen numerointipoliitikasta laaditun vihreän kirjan⁽¹⁾ perusteella,

näistä lausunnoista on käynyt ilmi, miten tärkeää on mahdollistaa kaikille markkinoilla toimijoille yhtäläiset määrälliset ja laadulliset mahdollisuudet käyttää numerovaroja ja miten keskeinen merkitys on asianmukaisilla numerointijärjestelyillä, varsinkin numeron siirrettävyyden ja operaattorin valinnan kannalta, luotaessa valinnanmahdollisuuksia kuluttajille ja tehokasta kilpailua vapautetussa teletoimintaympäristössä,

neuvosto antoi 22 päivänä syyskuuta 1997 päätöslauselman, jossa se pyysi komissiota tekemään Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia numeron siirrettävyyden käyttöönoton nopeuttamisesta ja operaattorin ennaltavalinnan käyttöönotosta, ja

Euroopan parlamentti antoi 17 päivänä heinäkuuta 1997 päätöslauselman, jossa se kehotti komissiota tekemään ehdotuksen olemassa olevaan direktiivin tehtäväksi muutokseksi, jonka mukaan operaattorin ennaltavalinta ja numeron siirrettävyys on otettava käyttöön koko unionissa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2000,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 97/33/EY⁽²⁾ seuraavasti:

1. Korvataan 12 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä numeron siirrettävyyden mahdollisimman nopeaa käyttöönottoa, jotta loppukäyttäjät voivat halutessaan säilyttää kiinteän yleisen puhelinverkon numeronsa tietystä paikasta palvelun tarjoavasta teleorganisaatiosta riippumatta, ja niiden on varmistettava, että kyseinen toiminne on käytettävissä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2000.”

2. Lisätään 12 artiklan 6 kohdan jälkeen uusi kohta seuraavasti:

”7. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edellytettävä liitteessä I olevan 1 osan mukaisilta ja kansallisten viranomaisten merkittävän markkinaosuuden omaavina organisaatioina ilmoittamilta yleisiä

⁽¹⁾ KOM(96) 590 lopullinen, 20.11.1996.

⁽²⁾ Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/33/EY (EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32).

televiestintäverkkoja hallinnoivilta organisaatioilta, että ne tarjoavat tilaajilleen mahdollisuutta käyttää minkä tahansa yhteenliitetyn, yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavan palveluntarjoajan kytkentäisiä palveluja. Tätä tarkoitusta varten on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2000 otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka antavat tilaajalle mahdollisuuden valita tällaisia palveluja ennaltavainnalla kuitenkin niin, että he voivat puhelukohtaisesti muuttaa ennalta tehdyn valinnan lyhyen numerotunnuksen avulla.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ennen 31 päivää joulukuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä

on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.